

MIRWÏNTER

K. Jassies

Wi'j leup'n op n'n roggenkaamp,
De loch' was grauw, vol koal'n daamp,
En um oons hen 'n droof gezaank,
Dat kloog en kloog, wel wet hoo laank,
Et kloog tot in oons hette too,
Wi'j losterd'n stil... et greep oons zoo.

Niks zagg'n wi'j op den roggenkaamp,
Niks as 'ne kleine weâld vol daamp,
Met op 'et laand dat jonge koorn,
Woaroawer zacht 't Mirwïnterhoorn
Zien klagend leed zung, vol velangst
Noa Hem, dee oons bevri'jt van angst.

In ees: luk wind -: 'n daamp vedween,
Nog èèm'n, doo kow' wier um oons zeen:
'n Woonder lech' bescheen 'et al,
'n Lech as in n'n Betlem-stal
Zoo vrom, zoo teer, zoo zeut en zacht
As 't Lech' doo in den hill'gen Nacht.

En oawer d'eerde kloont n'n zaank
Vol waarmen glood, vol deepen daank,
N'n zaank, nich klagend meer, mer bli'j
En van al d'eerdsche zoargen vri'j,
N'n zaank, zoo zuuverlik en zacht
As van de Engeln in den Nacht.

Mirwïnter 1942

